

Der er Ønske om at slutte denne Behandling hurtigt, og jeg skal da heller ikke trække Tiden ud, men kun udtale, at Socialdemokratiets Stilling er den samme som sidste Aar, da vi havde Sagen til Behandling, blot⁷ at vi, som jeg motiverede det ved den foregaaende Sags Behandling, er endnu mere betænkelige ved i dette Øjeblik at gaa med til Lovforslaget, fordi det reelt i højere Grad end for $\frac{3}{4}$ Aar siden betyder en permanent Lovgivning. Vi agter altsaa ligesom den Gang at stemme imod denne Skattelov.

Fibiger: Man maa erkende, at det, der her er Tale om som Beskatningsgrundlag, maa henregnes til Luksus og derfor er godt egnet til Beskatning. Paa den anden Side kan man ikke være blind for, at det er en stor Skat, der her lægges paa et enkelt Erhverv, og at Erhvervsvirksomhederne har kunnet mærke dens Virkninger føleligt. Naar man beskatter et enkelt Erhverv saa stærkt, maa man ogsaa give det saadanne Vilkaar, at det i nogen Maade kan holde Hjemmemarkedet, saa at de færdige Varer, der kommer ude fra, ikke skal nøde en hel Del Fabrikker herhjemme til at lukke. Jeg vil henstille til den højtærede Finansminister, at man foretager saadanne Toldforhøjelser overfor færdige Chokoladevarer, at Fabrikkerne her bliver bedre stillet i Konkurrencen, end de er nu. Det havde været nemmere, om man kunde have taget Skatten paa Raastofferne, saa kunde man have sparet meget, baade med Hensyn til Kontorarbejde og til Kontrol; men jeg maa give den højtærede Finansminister Ret i, at der er store Vanskeligheder derved, vist saa store, at det ikke er muligt at komme den Vej.

Jeg tror, der kunde gøres en hel Del for at simplificere Kontrollen, hvorved der kunde spares meget for dem, der fremstiller disse Varer, med Hensyn til Bogføring og deslige; det er, efter hvad jeg har faaet oplyst, en Mængde forskellige Bøger, der maa føres, saa at alene Bekostningen ved Ekstraarbejdet dermed løber op til en stor Sum. Da det kun er 10 Mill. Kr., det drejer sig om, maa man passe paa, at Omkostningerne ikke bliver alt for store. Jeg har med Tilfredshed set paa, at der i dette Lovforslag er indført nogle Lempelser med Hensyn til Bogføring, Kontrol o. s. v., men jeg tror, at man maa kunne gaa endnu videre, saaledes at det blev en ren Omsætningsafgift, der blev erlagt, og at man kunde lægge de autoriserede Regnskabsbøger, der føres, til Grund ved Afgiftsberegningen.

Der er i § 10 en Bestemmelse om, at enhver maa have Tilladelse til at fremstille disse Varer og sælge dem og derfor maa betale en aarlig Afgift. Det forekommer mig, at naar man i det hele taget har løst et Borgerskab, vil det være unødvendigt, at man ogsaa skal betale en aarlig Afgift for at faa Lov til at drive den Forretning, man har løst lovligt Borgerskab til.

Der er een Ting til, jeg gerne vilde pege paa. Det er de Stempelmærker, som Fabrikkerne maa købe og yde store Udlæg til. Det kan komme til at dreje sig om store Beløb, som maa udredes paa Forskud, hvorfor vedkommende maa være i Besiddelse af en stor Kapital for overhovedet at kunne fremstille Varerne. Disse Penge udgaar af Omsætningen, og det kan tidt være vanskeligt for vedkommende at udbetale det Beløb. Jeg vil derfor henstille, at det kan blive almindeligt, at de faar Kredit i 3—4 Maaneder, hvor meget det nu skal være. Det vil hjælpe dem meget. Naar Fabrikanten køber disse Stempelmærker, varer det en Tid, før han kan faa Pengene ind, saa det kan knibe for ham med at klare det, og vi skulde dog nødig ved en saadan Lov ødelægge Erhvervene. Det forekommer mig, at man ogsaa fra Statens Side har en Del Hold paa Forholdet, saadan at man ikke risikerer at miste Penge, idet den Fordring, man har i Varelageret, er privilegeret.

De dobbelte Fakturaer er bibeholdt ogsaa i dette Lovforslag. Fabrikanten maa altsaa udsende disse dobbelte Fakturaer og sende Svarporto med for at faa dem tilbage; og naar de ikke er tilbage i Løbet af 3—4 Dage, maa han rykke de handlende for Fakturaerne. Der kan derved gaa en stor Sum til Portoudgifter. Maaske kunde der være Grund til at faa dette Forhold ordnet paa en noget lempeligere Maade.

I § 13 er der Tale om, at naar en Virksomheds Lagerbøger og Lagerregnskaber føres paa almindelig ordentlig Maade, kan den paagældende Virksomhed fritages for i Bogføringen over Beholdningerne at foretage en Sondring mellem de forskellige Varesorter. Der staar her, at saadan Fritagelse kan finde Sted; jeg vilde foretrække, at der blev givet en almindelig Tilladelse dertil, saaledes at man, hvis det viste sig, at enkelte Fabrikanter begik Misligheder, kunde fratage vedkommende denne Ret, og at Fabrikanterne og de mindre handlende, der fremstiller disse Varer, havde en klar Lovbestemmelse at gaa efter og ikke kun Administrationens Skøn.

Vi maa kræve, at det bliver undersøgt,